

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-04625/21-8

USNESENÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů jako orgán příslušný podle § 16b odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném pozdějších předpisů, rozhodl podle ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 80 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, takto:

Žádosti ze dne 4. 1. 2022, podané panem XXXXXXXXXXXXXXXX, nar. XXXXXXXXXXXXXXXX, XX, o přijetí opatření proti nečinnosti ministra spravedlnosti, **se nevyhovuje.**

Odůvodnění

I.

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) obdržel dne 4. 1. 2022 opakovanou žádost pana XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, nar. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (dále jen „žadatel“), o přijetí opatření proti nečinnosti ministra spravedlnosti (dále jen „nadřízený orgán“) týkající se stížnosti žadatele ze dne 25. 8. 2021 podané proti postupu Ministerstva spravedlnosti (dále jen „povinný subjekt“) při vyřizování žádosti o informace, která byla vyřízena sdělením pod č.j. MSP-579/2021-OSV-OSV/4.

Úřadu je z vlastní činnosti známo, že uvedená věc byla řešena v rámci předchozí žádosti žadatele ze dne 5. 11. 2021 o přijetí opatření proti nečinnosti nadřízeného orgánu, kterou Úřad dne 30. 11. 2021 vyřídil vydáním usnesení pod č.j. UOOU-04625/21-4, jímž předchozí žádosti žadatele nevyhověl. Žadatel v opakované žádosti uvádí, že nadřízený orgán o jeho rozkladu (vyhodnoceném povinným subjektem jako stížnosti) nerozhodl v zákonem stanovené lhůtě, čímž jej shledává nečinným, a proto se žadatel obrátil na Úřad s žádostí o přijetí opatření proti nečinnosti nadřízeného orgánu.

II.

Žádost o přijetí opatření proti nečinnosti nadřízeného orgánu byla v souladu s ustanovením § 16b odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. žadatelem doručena dne 4. 1. 2022 Úřadu, který je příslušným orgánem k opatřením proti nečinnosti nadřízeného orgánu v řízeních dle uvedeného právního předpisu.

III.

Dle ustanovení § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku, nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Dle ustanovení § 16a odst. 8 zákona č. 106/1999 Sb. rozhodne nadřízený orgán o stížnosti do 15 dnů ode dne, kdy mu byla předložena.

Úřad si dne 10. 1. 2022 vyžádal od nadřízeného orgánu prostřednictvím povinného subjektu stanovisko a nezbytné podklady pro posouzení žádosti s tím, aby mu byly požadované podklady postoupeny nejpozději do 17. 1. 2022. Nadřízený orgán prostřednictvím povinného subjektu dne 19. 1. 2022 zaslal Úřadu své stanovisko k výše uvedené opakované žádosti.

Z poskytnutého stanoviska a doposud shromážděných podkladů vyplynulo následující. Žadatel se dne 2. 8. 2021 obrátil na povinný subjekt s žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb. V úvodu je nejprve nad rámec nutné doplnit, že byť povinný subjekt opakovaně uvádí, že žádost žadatel zaslal dne 1. 8. 2021, je pro počátek běhu lhůt pro vyřízení této žádosti rozhodující, kdy byla povinnému subjektu žádost doručena, čemuž ostatně odpovídá ustanovení § 14 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. Povinný subjekt ve svém sdělení ze dne 18. 8. 2021, č.j. MSP-579/2021-OSV-OSV/4, kterým žádost vyřídil sám uvedl, že mu tato žádost byla doručena dne 2. 8. 2021. Lhůta pro vyřízení žádosti ve smyslu § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., započala běžet dnem obdržení žadatelovy žádosti, tj. 2. 8. 2021, nikoli datem 1. 8. 2021, jímž je žadatelova žádost datována. Rozhodující v této věci je tak datum 2. 8. 2021, kterým byla ve smyslu ustanovení § 14 odst. 1 citovaného zákona žádost podána. Žadatel výše uvedené sdělení ze dne 18. 8. 2021 napadl dne 25. 8. 2021 podáním označeným jako rozklad, které však z hlediska jeho obsahu bylo povinným subjektem vyhodnoceno jako stížnost ve smyslu § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb. V uvedeném stanovisku povinný subjekt opět uvedl, že doposud stížnost nadřízenému orgánu nepředal, čímž nemohl být nadřízený orgán nečinný, přičemž se odkázal na předchozí usnesení Úřadu ze dne 30. 11. 2021, č.j. UOOU-04625/21-4.

Úřad dle § 16b odst. 3 zákona č. 106/199 Sb. je toliko oprávněn rozhodovat o uplatnění nečinnosti nadřízeného orgánu. Lhůta 15 dnů ode dne předložení stížnosti povinným subjektem, kterou má nadřízený orgán pro vyřízení stížnosti stanovenou v ustanovení § 16a odst. 8 zákona č. 106/1999 Sb., nebyla nadřízeným orgánem překročena, neboť její běh ani nebyl započat.

Úřad v rámci posouzení žádosti dospěl k závěru, že nadřízený orgán ke dni vydání tohoto usnesení není v uvedeném řízení nečinný.

S ohledem na skutečnost, že se v případě žadatele jedná již o druhou žádost, kterou žádal o přijetí opatření proti nečinnosti nadřízeného orgánu, přičemž důvod, pro který nemohlo být ani této žádosti vyhověno, zůstává totožný, tj. povinný subjekt dosud nepředal stížnost se souvisejícím spisem nadřízenému orgánu, uvádí Úřad nad rámec výše uvedeného následující. Úřad v rámci úřední činnosti již několikrát povinnému subjektu uvedl, že žadatel nesmí být krácen na svých procesních právech, zejména na právu žadatele, aby byla jeho stížnost řádně nadřízeným orgánem projednána. Na povinný subjekt, se ostatně vztahují

ve smyslu § 20 odst. 4 věta za středníkem zákona č. 106/1999 Sb. základní zásady činnosti správních orgánů, mezi něž se řadí i zásada rychlosti a hospodárnosti řízení vyplývající z § 6 odst. 1 a 2 správního řádu. Povinný subjekt je ve smyslu § 6 odst. 1 správního řádu povinen vyřizovat věci bez zbytečných průtahů, přičemž ve smyslu odst. 2 citovaného ustanovení postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. V uvedeném případě je zřejmé, že povinný subjekt měl dostatečný prostor k předání stížnosti a spisového materiálu nadřízenému orgánu. Zároveň není z hlediska dodržení základních zásad činnosti správních orgánů přijatelné, aby v zadržování stížnosti pokračoval, neboť v tomto případě lhůta pro její předložení nebo jiný způsob vyřízení ve smyslu § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., uplynula.

Povinný subjekt by tak měl tuto stížnost nadřízenému orgánu postoupit v co nejkratší lhůtě tak, aby mohla být řádně projednána a nezůstala nevyřízena, neboť o stížnosti podle § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. rozhoduje právě nadřízený orgán. Pokud povinný subjekt zůstává sám nečinným v řízení dle zákona č. 106/1999 Sb., je pak žadatel oprávněn postup povinného subjektu napadat nečinnostní stížností ve smyslu § 16a odst. 1 písm. b) i c) zákona č. 106/1999 Sb., případně, kdy žadatel bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u povinného subjektu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti, je též oprávněn k podání nečinnostní žaloby ve smyslu § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů. V podrobnostech lze srovnat s bodem 9. rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 2.6.2021, č.j. 15 A 48/2020-91.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení se podle ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 80 odst. 6 správního řádu nelze odvolat.

Praha 20. ledna 2022

Mgr. Filip Jebavý
pověřen zastupováním
vedoucího oddělení přezkumu
(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:

- 1) XXX
- 2) Ministerstvo spravedlnosti, Oddělení styku s veřejností, Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2, IS DS: kq4aawz